

og Randers sige, at det Pastorat, der lægges til Ribe, har nu noget over en Mil til Aalborg og ikke to Mil til Ribe; men der er nu vedtaget en Jærnbane, til hvilken vi have vore Pengesager i Orden, og efter al Sandsynlighed ville de om 2—3 Aar have lettere ved at komme til Ribe end til Aalborg, men de have overordentlig let ved at komme begge Steder hen — og det foreholder sig aldeles ikke rigtigt, at alle de 8 Sogne, der tages fra Randers og lægges til Hørning, have langt til Hørning; det gælder kun om 2—3 af de sydligste, der have saadan noget som halvanden Mil til Randers og halvtredje eller 2 til Hørning; men som jeg antydede vil man ikke tage de 3 Sogne med, kan man lade dem blive ved Randers. Man har gjort det for at stifte nogle faa flere Bykredse, da det er Bjerne, der ere forurettede, og der er ikke nogen Tvivl om, at allerede om 3—4 Aar har Randers igen den Størrelse.

Det er ikke 8 end sige 10 Bykredse, der er Tale om, thi Kjøbenhavn maa holdes ude af Betragtningen. Jeg antager, at vi alle kunne være enige om, at Kjøbenhavn ikke faar for meget, den faar kun det mindste, der paa nogen Maade kan være Tale om. Disse tre Kredse maa altsaa holdes uden for, og der bliver saaledes tilbage 5 Kredse, og af disse fem Kredse vil ganske vist de tre blive Bykredse, mens de 2 blive Landkredse. Der vil blive en Landkreds ved Horsens, der nu nærmest maa betegnes som en Bykreds, fordi Byvælgerne ere i Overtaal, og der bliver en Landkreds paa Frederiksberg, hvor Vandvælgerne nu ganske drufne i Bykredsen. Der bliver altsaa, naar man regner det egentlige Kjøbenhavn fra, tilbage 5 Kredse, 3 til Bjerne og 2 til Landet. — Om Forandringen skulde være i Højres Favn, er noget, som intet Menneske kan sige. Det er selvfølgelig ikke i Højres Favn, at vi dele Kjøbenhavn paa den Maade, at vi af de store Kredse paa Broerne, hvor Arbejderne bo, lave 6 Kredse, og forøge Kredsene inde i Byen med 10—12,000 Indbyggere. Det er klart, at det er en Foranstaltning, der ikke kan være i Højres Favn.

Naar Hølstebrofredsen ikke er taget med, er det af den Grund, at der ikke kunde tages noget fra den Kreds, da der ikke var noget Sted at lægge det hen, og vi ikke kunde op-

rette en ny Kreds uden at sammenblende Ringløbing og Viborg Amt. Der var ogsaa den Grund, at Hølstebro ikke hører til Landets største Købstæder, og det er altsaa ikke noget Punkt, hvor man kunde imødekomme Købstæderne. Det er Grunden. Dette med Hensyn til vort Forslag.

Hvad selve denne midlertidige Foranstaltning angaar, vil jeg bemærke til, hvad der er sagt, at der er ingen som helst, der kan sige, at det ikke bliver en midlertidig Foranstaltning. Det ærede Medlem, som mente, at det ikke bliver det, udtalte i Fjor, kan jeg huske, at, naar man blot denne Gang vilde føje ham og hans Venner, kunde man maaske nok vente i lang Tid. Men man kunde nok spørge, hvorfor vente og ikke opfylde Grundloven bogstavelig efter Aar 1900, naar vi skulle opfylde den bogstavelig nu. Det er ganske vilkaarligt. Jeg tror ikke, at der er et stort Flertal, som ønsker en saadan stor Forøgelse. Jeg tror, at de fleste ere imod en saadan Forøgelse. Jeg kan imidlertid særdeles vel forstaa, at de, der ønske denne store Forøgelse, ikke ere vilige til at gaa ind paa dette Mæglingsforslag eller foreløbige Foranstaltninger. Det er ganske klart, at det vilde være forkert af dem at gaa med til dette, de kunne altid have det Haab, at der ikke kommer noget ud af det, og at Resultatet til sidst bliver, at de vinde Sejrr. Men jeg kan ikke forstaa, at de, der egentlig ønske, at vi ikke faa flere Folketingsmænd, end vi have, eller ikke ret mange flere, kunne sige, at enten skal vi have dem alle sammen eller ogsaa en Grundlovsforandring, som vi ikke kunne faa, for der er ingen anden Vej. Det bliver det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds ved at sige: Der er ingen anden Vej, men hvorfor er der ikke nogen anden Vej? Hvorfor kunne vi ikke enes om en Ordning, der afværger de værste Uretfærdigheder over for Kjøbenhavn og Bjerne? Hvorfor kunne vi ikke det? Det bliver det ærede Medlem altid Svaret skyldig paa. De, der ikke ønske en saadan Ordning, kunne naturligvis ikke gaa med; men naar man maa indrømme, at vi ikke kunne blive staaende ved det, som vi have, at vi dog ikke kunne komme til en Grundlovsforandring, men at det ogsaa er forkasteligt at gaa til det store Antal, hvorfor kunne vi saa ikke nøjes med en midler-